

Zeilen is wachten op een gunstig weerwindow

Correspondent in Cherbourg

De Zeezwaluw bemanning heeft genoten van hun rustperiode na de Atlantische Oversteek van de Azoren naar Frankrijk, maar wacht nu al 4 weken op een gunstig weerwindow in Cherbourg.

Ze willen graag verder noordwaarts om in hun overwinterhaven Groningen te komen. Echter, de korte momenten van gunstige weersomstandigheden zijn steeds nét te kort terwijl het tij dan ook nog verkeerd uitkomt gedurende die periode. Continue knettert de wind met 25-45kn uit het zuidoosten het Kanaal door, geen pretje dus. Zelfs in de marina van Cherbourg ligt de Zeezwaluw regelmatig aan haar lijnen te rukken en te bokken en steigeren aan de drijvende langs steiger.

Wat doe je dan zoal in zo'n lange wacht periode zullen jullie je dan afvragen, vervelen of gebeurd er ook nog wat....

Elke ochtend wordt de nieuwste weersinformatie binnen gehaald van

PassageWeather.com
Weather Forecasts for Sailors and Adventurers

[PassageWeather](https://www.passageweather.com) en de Grib files via het programma ZyGrib. Na uitvoerige bestudering en minutieus inzoomend opzoek

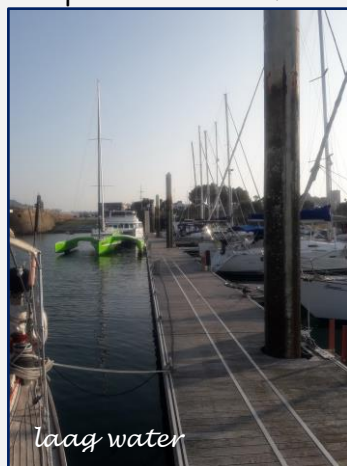

of er toch een weergaatje is om minstens in 1 hop tot Boulogne, Calais of Dunkerke te komen. Soms ziet het er gunstig uit en worden alle verse aankopen gedaan en zijn ze vertrek klaar. Maar dan is het de volgende dag weer verander en is het gaatje korter geworden of helemaal opgelost. Elke keer weer blijkt dan dat de overgebleven rustige wind-periode (zelfs geen wind is aanvaardbaar) te kort is voor een veilige hop noord.

Teleurgesteld dat ze weer niet weg kunnen wordt de dag ingepland. Gaan ze wandelen of een klein afgebakend klusje ondernemen, is elke keer de vraag. Ze willen niet te veel overhoop halen omdat ze zodra het kan direct willen starten. De Zeezwaluw ligt dus op stootgaren en de bemanning zit zo gezegd continue op het vinkentouw.

hoog water

laag water

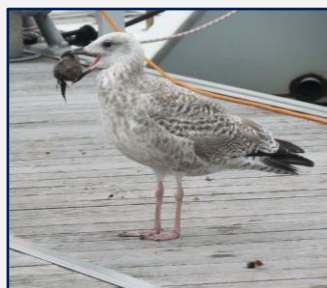
Af en toe buiten genietend in het nog aanwezige zonnetje, observeren ze eindeloos wat er om hen heen gebeurt. Onafgebroken wisselen de getijden van Eb naar Vloed in de marina. De drijvende steigers met de schepen rijzen en dalen elke 6 uur vele meters langs de dikke stevige meerpalen. Ze zien ook dat de maanstand invloed heeft op het verschil in de waterstanden.

Nieuwe- en vollemaan leveren de grootste hoogte verschillen op.

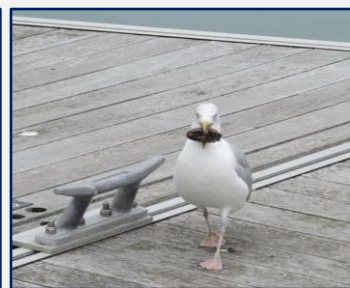
Ook de aanwezige meeuwenkolonie heeft haarfijn in de gaten wanneer het bijna laag water is. Hun foerageergedrag is namelijk getijde afhankelijk. Ze kunnen bij eb de droogvallende delen van de meerpalen ontdoen van de aangegroeide en bovengekomen mosselen die ze erg lekker schijnen te vinden.

Dommelen op omgekeerde Optimistjes

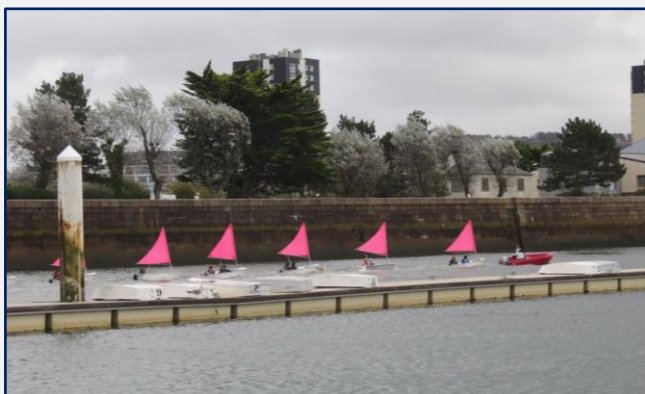
mossel past net in snavel

op pad naar rustig plekje

Zodra weer een mossel gescoord is, wordt die van enige hoogte op de steiger gedropt net zolang totdat de mossel openspringt en ze hun voedsel kunnen bemachtigen. Als het hoogwater is wachten ze op een rustig plekje hun tijd weer af of zitten dommelend op de Optimistjes op de steiger aan de overkant van de Zeezwaluw.

Overdag in de periodes met rustiger weer of bijna geen wind, komen vanuit de helling bij de zeilschool ladingen leerlingen in Optimistjes, Hoby-cats en Lasers het water op. Vaak wordt er klassikaal lesgegeven aan 1 of meerdere soorten zeilbootjes, zeker 10-15 bootjes tegelijkertijd.

sliert Optimistjes

Groepje Hoby-cats

De bootjes worden bij de helling in het water gelaten en opgetuigd waarna een grote rubberboot met de instructeur ze per 5 of 6 stuks naar de grote baai tussen de marina-havenpielen en de buitenste zee havenpielen sleept. In die grote veilige/beschutte baai wordt dan een aantal uren lesgegeven en de kinderen hebben de grootste lol.

Zeilend terug....

Meestal hoort de bemanning ze al van verre terugkomen. Van maandag t/m zaterdag is er meestal een ochtend- en middagssessie. Alleen op zondag of met harde wind, wordt er geen les gegeven. Het is een schitterend gezicht om ze te zien gaan en proberen zeilend terug te komen en vlak langs de Zeezwaluw manoeuvreren. Dit gaat niet altijd helemaal naar wens maar de zeilinstructeur is snel ter plekke om ze weer met de neus in de juiste richting te helpen.

Intussen is er ook al veel gewandeld naar de supermarkten en het centrum van Cherbourg. In een enorm groot winkelcentrum, op een half uur lopen van de marina, zit een immens grote Carrefour, zoiets hebben ze in jaren niet gezien.

De regelgeving in Frankrijk t.a.v. Corona preventie is dezelfde als in Martinique en Horta, dus na 7 maanden heel gewoon voor de bemanning.

In alle winkels moet je een mond-neusmasker dragen. Geen één bij je, dan kun je er één kopen aan de ingang. Alle klanten evenals het personeel dragen dus maskers en blijven op de voorgeschreven afstand. Bij de in- en uitgang staan zelfs flacons met desinfectiemiddel om je handen te reinigen.

Ook in het stadscentrum van Cherbourg moet er in de openlucht een masker gedragen worden. De aanwijzing waar het dragen van de maskers start en eindigt is met logos op de stoep en met borden aangegeven. Een prima regeling vinden de zeezwaluwjes en daarin zijn ze niet alleen want iedereen houdt zich

zonder

morren aan deze regels.

Eigenlijk zijn ze al veel te lang in Cherbourg want naast de Carrefour zijn ook de Aldi en Lidl (hebben ze ook jaren niet gezien) bezocht. Het was alleen even Googelen en ze hadden de dichtstbijzijnde gevonden. Bij beide zaken hebben ze weer vele Europese heerlijkheden gevonden zoals heerlijk bruin on-gesneden zuurdesem brood. Ze zullen jullie verder niet vermoeien met wat ze er nog meer gekocht hebben, maar het was veel én lekker

Op windiger en regenachtige dagen was de website aan de beurt om geüpdate te worden.

De 2 reisverhalen over de Atlantische Oversteek van west naar oost staan er weer op en uiteraard in Pdf. Daarnaast is er ook een nieuwe tab gerealiseerd onder [Kombuisgeheimen](#). Het heet "[Voorbereide maaltijden voor lange zeereizen](#)". Sommigen van jullie zullen deze tab al ontdekt hebben en mogelijk ook al een recept gedownload en/of uitgeprobeerd. De bemanning heeft met heel veel plezier deze recepten verzameld en in Pdf op de site gezet met toevoeging van hier en daar wat tips en trucs. Ze hopen dan ook dat jullie het leuk vinden en er van zullen smullen.

Aangezien de Zeezwaluw in de winter in Groningen ligt waar het naar hun maatstaven (ten opzichte van de Carieb) berenkoud zal worden, moet er gestookt gaan worden. Het Kabola diesel kachelkje is echter 8 jaar met onbetaald verlof geweest, het heeft wat TLC nodig voor het weer in gebruik genomen kan worden.

De zeezwaluwjes pakken eerst de buitenkant aan. Jaren aangekoekt stof moet verwijderd worden voor er met een mix van kachelzwart en bijenwas gepoest kan worden. Maar dan wordt ook bijna de nieuwstaat van 2000 bereikt. Ze glimt weer dat het en lust is!

Daarna wordt de inwendige Kabola en de werking onderhanden genomen. Het hevelsysteem en de dieseltoevoer wordt door Riens helemaal uit elkaar genomen en de vastzittende onderdelen weer gangbaar gemaakt, voordat het geheel weer in elkaar gezet worden (zonder onderdelen over te houden). De toevoer verloopt nu weer ongestoord en de diesel in het eigen tankje blijkt nog in perfecte staat.

kan

Ze kunnen over niet al te lange tijd weer samen heerlijk op de bank zitten als het kachelkje brandt. Een keteltje water bovenop en in de vlammetjes kijkend weg mijmeren.

Kortom de bemanning is tijdens de wachtperiode naast relaxen en lezen aardig actief geweest op vele andere gebieden zoals jullie hierboven hebben kunnen lezen. Toch hopen ze nu op korte termijn weer een stukje noord langs de Franse kust te kunnen gaan zeilen.

